

1582 14^a Martii

67
Ex libello impreso Vitru

Stephano Poloniae Regi
Antonius Cossevius.

18

Paucos post dies quam huc parveni, scripsi M. V. et Ill. D.
Cancellario, ijs de rebus, de quibus agere ceperam cum illaque hoc
Duce; quodque ille cupiebat, quo pax Divina ope confecta,
servari posset, ut à V. M^{te} juberetur, si quod, post osculo crucis
sanctam pacem, alicubi fuisse à V. M^{te} militibus damnum
illatum, id ut, quod ejus fieri posset, sarciretur; se idem auctorum,
qui jussisset tormenta V. M^{te} ex Ostrovia deduci, eosq; plecti,
qui injustè injuriam aliquam, vel damnum militibus V. M^{te}
intulissent. De Tartaris quod agere ceperant, id in adventum
M. V. Legatorum eas ob causas rejectum est, quas praesens ipse
Deo juvante referam. Mamonnicium autem, reliquosq; omnes
mercatores Lithuanos, cum numine Ill. V. à Magno D. Domini
petissem, is statim eos liberari jussit, sicq; eos ad triginta,
sicut heni mihi per Senatores suos significavit, rina cum
Tabellano praemittit: simul iudicationes se Legatum ad Pontificem
max. mecum misurum: ac propterea cupere, ut liber illi per
ipsum V. M^{te} regnum sic pateat transitus, ut etiam Pistorum,
qui illum cum Equis deducat, invenire possim in finibus,
licet ego patentes ad id, ut puto sat comoda, à V. M^{te} jam
mecum huc attulerim. At quoniam meo rogatu, duodeviginti
Hispanos et Italos in gratiam Summi Pontificis liberos dimittit,
qui ex Turcia tyrannide per Tanaim elapsi prope Asophum
arcem dudum in hac regione, quingentis abhinc Verstis, in
Urbe Vologda detinebantur; propterea rogo M. V. ut cum

Moschica

ij; item pari benignitate utatur; nempe ut Orsam litere mittant;
quibus ille prefectus admoneatur, ut illos incolumes deduci
curret, ac si opus sit, aliquo auxilio foveat. Jam vero quod
ad reliquos captivos attinet, qui huc ex Lithuanis vel Polonis
vigente bello adducti fuerant, facile fuit V. M^{te} nomine,
me ab hoc Principe obtinere, ut eis liberiores custodie paterent,
atq; adeo mihi nonnullos itinere meo necessarios concederet,
quandoquidem aliqui ex meo Comitatu intenerant. Quod si
quemadmodum spero, M. V^{ra} eadem charitate, qua solet,
cogitarent vicem huc Magni Domino rependere; et isti
Captivi Mosi, ut melius quam antea accipiantur, neque eos
non ita comode tractarent, mandaret: statueret autem ut
pax tanta hoc item fine coronaretur, id est, ut utriusq; liberi
Captivi omnes statim dimitterentur, neq; aliqui extra Regnum
abducerentur, faceret opus dignum se M. V. Ceterum
adducam meam Isthuc Magni Ducis Legatum; atq;
ubi, que opus sunt, egero cum V. M^{te}, me in viam dabo;
in quam forsane erit paratus Ill^{ms} Dominus Andreas,
de quo animus meus multo majora mesagit, quam
audeam dicere. — V. M^{tem} Deus omnibus bonis celestibus
cumulet. Mesporie die III. Martij 1582.